

Muziek, Media en andere Herinneringen aan 1963(5)

In mijn vorige aflevering van deze serie ging ik ook terug naar het jaar 1963 en zoals altijd waren het herinneringen die telkens zo maar uit het jaar van behandeling waren genomen. Zo was er een bericht terug te vinden uit het begin van de maand maart, waarin impresario Lou van Rees zich beklagde over het gegeven dat de grotere zalen in ons land eigenlijk niets meer te maken wilden hebben met de opkomende beatgroepen en andere jonge artiesten. Te vaak waren er te hysterische rellen geweest, waarbij de veiligheid van het personeel niet langer was gewaarborgd. Zo meldde ik dat een poging van Lou van Rees het Concertgebouw in Amsterdam te huren voor een optreden van Johnny Hallyday was mislukt. Ook het onderbrengen in een groot, veelzeggend theater, van The Beatles was mislukt. Laatstgenoemde groep zou alsnog, na een wilde rondtocht door de Amsterdamse havens, optreden en wel in de veilinghallen van het Noord-Hollandse gehucht Blokker.

Zoekend in de historische kranten, via de prachtige site van de Koninklijke Bibliotheek, kwam ik niet tot een bericht waarin Lou van Rees zich positief uitsprak over de beslissing van het bestuur van het Concertgebouw. Het enige wat ik er over vond, in de tweede helft van maart 1963, was een kleine aankondiging, die was afgedrukt in het Nieuwsblad van het Noorden. Wel kreeg ik, direct nadat de vorige aflevering was gepubliceerd, een reactie van een fervente volger van de Franse rocker en wel Rob Olthof uit Amstelveen:

'Ik reageer even op een opmerking betreffende popartiesten, die wel of niet mochten optreden in het Concertgebouw in Amsterdam. The Beatles mochten niet komen (die gingen naar de Veilinghal in Blokker, maar Hallyday mocht later alsnog optreden. Zijn show werd vastgelegd door de camera's van VPRO televisie. Mijn vader - Hofkapper - had een klant, mevrouw Kappijne van de Copello - en haar vader was secretaris van het bestuur van het Concertgebouw. Van hem kreeg ik kaarten en zo was ik getuige van de optredens van Trini Lopez, Roy Orbison, Johnny Hallyday, Adamo en nog een stel andere artiesten.

Tot 31 maart 1963 had ik nog nooit van Hallyday gehoord. In het voorprogramma zaten ondermeer Anneke Grönloh en Johnny Lion. Na een korte pauze daalde vanaf de trap een lange jonge man naar beneden naar het

podium. Zijn orkest, Les Golden Stars, zette in. Het repertoire van Hallyday bestond uit covers van Amerikaanse en Britse hits. Hij zong ondermeer 'L'Idole des jeunes', 'Retiens La Nuit', 'Let's twist again', 'Shake the hand of a fool', 'Tes tendres annees (bekend van Brook Benton en van Willeke Alberti's Spiegelbeeld) en als hoogtepunt (volgens De Telegraaf het dieptepunt) 'Trouble' (Elvis Presley) en 'I got a woman'. Bij dat laatste nummer merkte je dat hij de 'microfoon erotiek' als de beste beheerste. Hij ging door de knieën en kronkelde over de grond, aangevuurd door de aanwezigen in de inmiddels zeer verhitte zaal. En opeens was het afgelopen. Als in trance liep ik naar huis, waar mijn moeder boven aan de trap vroeg: "hoe het was". Ik lispelde dat het geweldig was. Mijn stem was ik die volgende week totaal kwijt. De televisieregistratie werd uitgezonden op 24 april 1963. En ik heb het eindelijk op dvd.'

Bij het terugkijken op You Tube van de registratie van het concert is ook een aantal bezoekers van het concert, dat achteraf werd geïnterviewd, waarbij de meningen uiteenliepen: "Hij speelt soms met het publiek, maar dat doet hij dan zo charmant." "Ik vind het reuze knap wat hij doet." tot "Ik vond het buitengewoon hysterisch." Hier kan men de opname vinden:

<http://www.youtube.com/watch?v=dE9heqhLaT0>

Een dag of wat later stonden er grote stukken in 'de Telegraaf'. Er was totale verwording van de jeugd. Schandelijk! Dit nooit meer. Het was pure

reclame voor de plaatverkoop van Hallyday natuurlijk. In korte tijd bracht de platenmaatschappij Phonogram een aantal singles en EP's op de markt, als ook een live concert dat was opgenomen in de L'Olympia in Parijs. En elk jaar- als ik in België of Frankrijk ben, kijk ik nog altijd of ik iets kan vinden van mijn idool.'

Wat uiteindelijk het bestuur van het Concertgebouw ertoe gebracht heeft toch weer popconcerten toe te laten blijft onduidelijk. Wel zou het dat jaar nog een aantal malen echt uit de hand lopen, met als voorbeeld een concert van de Amerikaanse zanger Trini Lopez in oktober 1963. De kranten meldden dat er 'Tiernergeweld in Concertgebouw' had plaatsgevonden. 'Van het concert is overigens weinig terecht gekomen. Het publiek was van tevoren al zo enthousiast, dat Trini Lopez nauwelijks aan zingen toe kwam. Dat wil zeggen, hij zong wel maar niemand kon het horen. Alleen de aankondigingen waren enigszins verstaanbaar, maar prompt daarop ontstak het publiek telkens in zo'n heftige verwoeding, dat er van musiceren in het Concertgebouw geen sprake meer kon zijn.'

Op gewiekste wijze is Lopez na afloop van het concert aan zijn fans ontsnapt. Hij werd door aanwezige suppoosten weggeleid, terwijl zijn muzikale begeleiders doorspeelden. De fans konden echter niet geloven dat Trini er zo maar van door was gegaan. Het bleef tot ver na middernacht onrustig in de buurt van het Concertgebouw in Amsterdam. Aanwezigen verweten achteraf de leden van de band van het voorprogramma, voor het onnodig opjutten van vooral het vele vrouwelijke publiek, waardoor de hysterie was ontstaan. Bij een volgend optreden, in 1964, wilde Lopez de betreffende band, ZZ en de Maskers, weer in het voorprogramma hebben, wat door de directie van het Concertgebouw werd verboden.

Dezelfde dag van het optreden van Trini Lopez was er ook een bijzondere ontmoeting, die plaatsvond op het vliegveld Soesterberg, toen er een Friendship 'Gerben Sonderman' even voor acht in de avond landde. Het vliegtuig was gearriveerd naar een vlucht, die in Madrid was begonnen, waarbij het vliegtuig werd bestuurd door Prins Bernhard. De onafscheidelijke boordmedewerker van de Prins, de heer C. Roes en kapitein-vlieger Holswilder waren ter begeleiding meegevlogen, maar hoefden zelf niet aan de knuppel.

Op maandag 15 oktober 1963 meldde men in 'het Parool': 'Het was even voor acht uur zaterdagavond toen een ontroerde koningin Juliana haar dochter Prinses Irene op de vliegbasis Soesterberg in de armen sloot. Haar gezicht ontspande zichtbaar toen de prinses de passagierstrap afkwam. Na de begroeting stelde Prinses Irene haar moeder Don Carlos Hugo de Bourbon Parma voor. Een krachtige handdruk volgde.' De Spaanse prins, voorman van de Hugonoten, werd vergezeld door zijn zus Cecilia. De Koninklijke familie was verder compleet want ook de drie andere prinsessen bleken in de hangar, waar de Friendship door speciaal personeel met een sterke jeep naar binnen werd getrokken, aanwezig te zijn. Ook de andere zus van Don Carlos was aanwezig in de hangar, daar ze de reis naar Nederland eerder had ondernomen.

Duidelijk werd al snel dat de ontmoeting voor de buitenwereld niet in beeld mocht komen, getuige de volgende woorden in de verslaggeving: 'Tientallen leden van de marechaussee en het luchtmacht beveiliging squadron hadden een ondoordringbaar kordon rondom de hangar getrokken. Er was een minutieuze afzetting.' De daarop volgende periode zou het verliefde Prinselijke paar nog genoeg confrontaties met de pers aangaan.

Heden ten dage worden we via internet, televisie en de kranten overspoeld met berichten die zo uit de artistieke goot worden gehaald, waarbij artiesten en filmsterren het liefst zo smerig mogelijk worden afgebeeld. Vaak zijn het berichten die ook niet eens van de redactie van de bijvoorbeeld de betreffende krant zijn maar een vertaling van bijvoorbeeld een bericht uit buitenlandse boulevard bladen als 'The Sun' en 'Bild'. In 1963 was de berichtgeving in de tijdschriften over artiesten gelukkig heel wat matiger van toon, hoewel men de lezer toch zoveel mogelijk wilde informeren. Laten we eens kijken naar wat berichten uit de Muziek Parade van februari

1964. Zo wist men ten melden dat Brenda Lee bijna was omgekomen. Een brand had namelijk haar luxueuze villa in Nashville volledig in de as gelegd: 'Brenda keek 's avonds laat nog naar een televisieprogramma, terwijl haar huisgenoten al naar bed waren, toen zij merkte dat haar gang en keuken al in lichterlaaie stond. Bij een poging haar poedel Cee Cee te redden liep Brenda brandwonden aan haar gezicht en handen op. Cee Cee was echter niet meer te redden. De villa brandde geheel af. Haar kostbare garderobe (waarde 120.000 gulden) ging volledig verloren.' Analyserend kan worden gesteld dat het 'bijna omgekomen' nogal overdreven was en het lot van de medebewoners had totaal geen belangstelling van de journalist, want over hun lot - ze sliepen immers al - werd verder niets gemeld.

De AVRO verraste ons in 1963 voor het eerst met de familie televisie quiz 'Wie van de Drie'. Een panel, bestaande uit Eva Margadant, Guus Oster, Eva Smit en Hans Tetzner, dienden de oplossing van het probleemstelling te leveren. Het programma begon met drie schimmen achter een gordijn. Het gordijn werd opgedaan en de drie personen stelden zich voor, steeds met dezelfde naam. Vervolgens herhaalde de spelleider de naam en gaf een toelichting over het beroep wat de desbetreffende persoon uitoefende. Vervolgens namen de kandidaten onder muziekbegeleiding plaats op hun stoelen tegenover de leden van het panel. Elk panellid had een minuut de tijd om vragen te stellen aan de kandidaten. Vervolgens moesten de panelleden raden welke van de drie personen de echte was, door een bordje met het cijfer 1, 2 of 3 te tonen. Vervolgens moest de echte kandidaat opstaan. Ook stelden daarna de andere twee kandidaten zich voor, met hun echte naam en

echte beroep (vaak een totaal ander beroep dan het beroep van de te raden kandidaat). Er was steeds een beloning van f 400 beschikbaar dat door de drie personen verdeeld moest worden. Voor elk panellid dat goed raadde werd er f 100 afgetrokken. Het was dus zaak het panel zo veel mogelijk te misleiden. In de periode 1963 tot en met 1967 werd de quiz geleid door Nand Baert, waarna Herman Emmink spelleider werd. Nog altijd is het programma populair, via presentator Ron Brandsteder op Max TV.

Nand Baert (1932-1985) was een Vlaams radio- en televisiepresentator. Hij was tijdens de Expo 58 wereldtentoonstelling in Brussel één van de stemmen die voor de Belgische radio vanuit de paviljoenen verslag deed. Hij was ook een bekende presentator bij Radio Luxemburg, onder de naam 'Peter' en Omroep Oost-Vlaanderen. Van 1977 tot 1985 was hij de presentator van de Vlaamse televisiequiz Van Pool tot Evenaar.

Nand Baert
Foto: Archief Bert Bossink

En gesproken over Radio Luxemburg, de Vlaams-Nederlandse poot van het radiostation, werd er door ons thuis behoorlijk intensief in het weekend naar enkele van de programma's geluisterd. Ik was destijds ook lid van de Radio Luxemburg Luisterclub en maakte aantekeningen, waaruit opmerkelijke dingen kunnen worden gereconstrueerd. Als ik de naam Guus Jansen jr. noem dan kan deze naam meteen worden gekoppeld aan het Strengholt concern in

Naarden, waar hij in de jaren zeventig voornamelijk aanwezig was door het idee op de markt te gaan met een eigen radiostation van Strengholt, Radio Noordzee

Guus Jansen jr. en Helen Shapiro
Foto: Archief Bert Bossink

Maar in 1963 en ook daarvoor, was Guus Jansen jr. betrokken bij de publicatie Muziek Parade. In juni 1963 was hij met een bijna gelijknamig radioprogramma voor de 125ste keer te beluisteren. Teenager Muziek Parade werd iedere zondagmiddag via de 208 meter uitgezonden, waarin hij de nieuwste releases voorstelde. Ook ontving hij belangrijke artiesten van die tijd in zijn programma. Het was in die tijd dat steeds meer buitenlandse formaties en zangers en de Nederlandse hitparade bestormden en op Radio Luxemburg werd er door samensteller Aart C. Swart iedere zondag om kwart over twaalf het programma 'Op volle toeren' gebracht, waarin hij alleen Nederlandse producties bracht en elke week één nummer, waar van werd gesteld dat de plaat nog geperst diende te worden.

Hoe de Belgische Hitparade er op 1 februari 1963 uit zag wil ik graag laten zien via de lijst van het teenager muziekblad met de naam 'Juke Box'. In de lijst slechts een Vlaamstalig succes en wel 'Eenzaam zonder jou' van Wil Tura. Ook nam men een lijstje op waarin de kanshebbers voor het Vlaamse land waren opgenomen, een soort voorganger van de Tipparade als ook een

lijst van namen van winkeliers, waarmee in samenwerking de Hit Parade was samengesteld.

JUKE BOX HIT PARADE

IN 'T VLAAMSE LAND

1 CŒUR BLESSÉ

(verleden maand : 16de plaats !)

tekst in deze Juke Box

PETULA CLARK

- 7 2 ② RETURN TO SENDER - JB 79 - Elvis Presley ***
- 3 3 ③ ESO BESO - JB 79 - Paul Anka ***
- 14 ④ EENZAAM ZONDER JOU - JB 82 - Will Tura **
- 2 1 ⑤ LET'S DANCE - JB 80 - Chris Montez ***
- ⑥ THE NEXT TIME / BACHELOR BOY - Cliff Richard *
- 12 5 ⑦ LIMBO ROCK - JB 79 - Chubby Checker ***
- 13 1 4 ⑧ TELSTAR - geen tekst - The Tornados ****
- 20 ⑨ ALL ALONE AM I - JB 80 - Brenda Lee **
- 11 ⑩ BUONA NOTTE BAMBINO - JB 81 - Angelo Biondi **
- 15 ⑪ DESAFINADO - Ella Fitzgerald **
- 12 5 7 ⑫ THE LOCO-MOTION - JB 78 - Little Eva ****
- ⑬ YOU ARE MY SUNSHINE - JB 81 - Ray Charles *
- 9 9 ⑭ PARADISO - JB 79 - Anneke Grönloh ***
- 18 ⑮ LAWDY LAWDY - JB 82 - The Cousins **
- ⑯ STOP SLOP - Jack Hammer *
- 10 ⑰ IT'LL BE ME - JB 79 - Cliff Richard **
- ⑱ MONSIEUR - Petula Clark *
- 6 6 6 ⑲ CUANDO CALIENTA EL SOL - JB 78 - Hermanos Rigual ****
- ⑳ GLORIA - Ray Mondo *

DE NIEUWE KANSMAKERS IN 'T VLAAMSE LAND :

Violino tzigano (Connie Francis), **Faits pour s'aimer** (Richard Anthony), **Non monsieur** (Los Machucambos), **Lovesick blues** (Frank Ifield), **Junge komm bald wieder** (Freddy), **Luna rossa** (Bob London), **Swiss maid** (Del Shannon), **Dance on** (The Shadows), **Pardonnez-moi**, **Seigneur** (Robert Cogoi).

Een cijfer achter een titel betekent dat we de tekst in die Juke Box afdrukten of zullen afdrukken. In de exemplaren die in Nederland worden te koop gesteld, staan géén liedjesteksten. We verontschuldigen ons hiervoor. Dat komt doordat de verkregen toelating enkel voor België geldig is.

Deze lijsten konden worden samengesteld dank aan de medewerking van de platenfirma's : Discobel, Fonior, Gramophone, Inelco, Moonglow, Ronnex, Siemens en deze belangrijke platenwinkels : Adam, Brussel; Adelfhof, Tessenderlo; Bon Marché, Brugge; Burette, Hasselt; Carpentier, Ekeren; Cirac Radio, Leuven; Crescendo, Beerse; Danneels, Brugge; De Cock, Brugge; De Cock, Tielit; De Meyer, Hoboken; Dills, Menen; Disco, Antwerpen; Franssen, Hasselt; Hermans, Sint-Niklaas; Innovation, Gent; Leconte, Antwerpen; Melodia, Bergerhout; Michel, Gent; Radio Distributie, Mechelen; Rock Oia, Antwerpen; Sedeyn, Ieper; Suykerbuyk, Essen; Swinger, Antwerpen; Van Assche, Mol; Van den Eynde, Mechelen; Van den Hondt, Antwerpen; Van der Poorten & Robert, Sint-Truiden; Van de Voorde, Wingene; Van Heupen, Turnhout; Van Nereaux, Boom; Vervaack, Mechelen; Ysebaert, Gent.

IN 'T BUITENLAND

DE SCHLAGERS IN DUITSLAND

(volgens Automatenmarkt)

1. Junge, komm bald wieder (Freddy).
2. Wenn du gehst (Connie Francis).
3. Für Gaby tu' ich alles (Gerd Böttcher).
4. Baby-Twist (Will Brandes und Elisabeth).
5. Die letzte Rose der Prairie (Martin Lauer).
6. Madison in Mexico (Catrin's Madison Club).
7. Gaucho Mexicano / Jalisco (Renate und Werner Leismann).
8. Western Rose (Peter Kraus).
9. Telstar / Irgendwann erwacht ein neuer Tag (The Tornados).
10. Surabaya (Carmela Corren).

DE TOPPERS IN DE USA

(volgens Billboard)

1. Walk right in (Rooftop Singers).
2. Hey Paula (Paul & Paula).
3. Go away little girl (Steve Lawrence).
4. Tell him (Exciters).
5. The night has a thousand eyes (Bobby Vee).
6. My dad (Paul Petersen).
7. Two lovers (Mary Wells).
8. Telstar (Tornados).
9. It's up to you (Rick Nelson).
10. Limbo rock (Chubby Checker).
11. Up on the roof (Drifters).
12. Hotel Happiness (Brook Benton).
13. Loop de loop (J. Thunder).
14. I saw Linda yesterday (Dickey Lee).
15. Half heaven-half heartache (Gene Pitney).
16. Pepino, the Italian mouse (Lou Monte).
17. You've really got a hold on me (Miracles).
18. I'm gonna be warm this Winter (Connie Francis).
19. Everybody loves a lover (Shirley).
20. Zip-a-dee-doo-dah (Bob B. Soxx & the Blue Jeans).

DE HITS IN ENGELAND

(volgens Radio Luxemburg)

1. Dance on (The Shadows).
2. Return to sender (Elvis Presley).
3. The next time (Cliff Richard).
4. The bachelor boy (Cliff Richard).
5. Guitar man (Duane Eddy).
6. Lovesick blues (Frank Ifield).
7. Sun arise (Rolf Harris).
8. Telstar (Tornados).
9. Bobby's girl (Susan Maughan).
10. It only took a minute (Joe Brown).
11. Go away little girl (Mark Wynter).
12. Like I do (Maureen Evans).
13. Up on the roof (Kenny Lynch).
14. Let's dance (Chris Montez).
15. Comin' home baby (Mel Torme).
16. Globetrotter (Tornados).
17. Desafinado (Stan Getz-Charlie Byrd).
18. Don't you think it's time (Mike Berry).
19. Your cheatin' heart (Ray Charles).
20. Swiss maid (Del Shannon).

Archief Bert Bossink

Op het einde van het jaar en het begin van 1964, werden, zoals destijds gebruikelijk, door diverse tijdschriften de favoriete lijstjes gepubliceerd. Deze keer het overzicht van Muziek Parade betreffende de voor Nederlandse lezers buitenlandse radiostations en deejays. Bij de lezers kwam Radio Luxemburg met het programma 'Teenager Muziek Parade' er veruit het beste uit met liefst 56% van de stemmen. Het programma 'Top 20' van Radio Luxemburg haalde de tweede plaats met 23% en het programma

'Swinging USA' derde werd met 11%. De drie favoriete deejays waren Chris Howland met 25%, Guus Jansen jr. met 24% en Camillo Fellegen met 11%. Deze laatste was presentator van programma's bij de Duitse sectie van Radio Luxembourg en nam tevens tientallen songs op, waarvan velen in Duitsland een hit werden.

Uiteraard waren er soortgelijke keuzes gemaakt voor de Nederlandse programma's en deejays. Het programma 'Tijd voor Teenagers', dat werd geprogrammeerd door de VARA op zaterdag, haalde de eerste plaats met 40%, gevolgd door 'Tussen 10+ en 20-' van de NCRV op de tweede plaats. 'Teenager Muziek Express' van Radio Veronica haalde de derde plaats met 13%. Bij de deejays was de presentator van 'Tijd voor Teenagers', Herman Stok de nummer 1 met 42%, gevolgd door Joost de Draayer met 28%, terwijl Jos Brink - van het NCRV programma - op de derde plek eindigde. Hij kreeg 18% van de uitgebrachte stemmen toegekend.

Ik vond ook een notitie terug van waar ik naar keek op zondag 1 juni 1963. Op school waren we door onze gymnastiekleraar Van der Linde gewezen op het gegeven dat de finale van het WK Handbal, rechtstreeks op de Nederlandse televisie zou worden uitgezonden vanuit Bazel. Het enige dat ik noteerde is dat het commentaar van Co Hogendoorn was. Geen landen vermeld, geen uitslag, alleen de commentator.

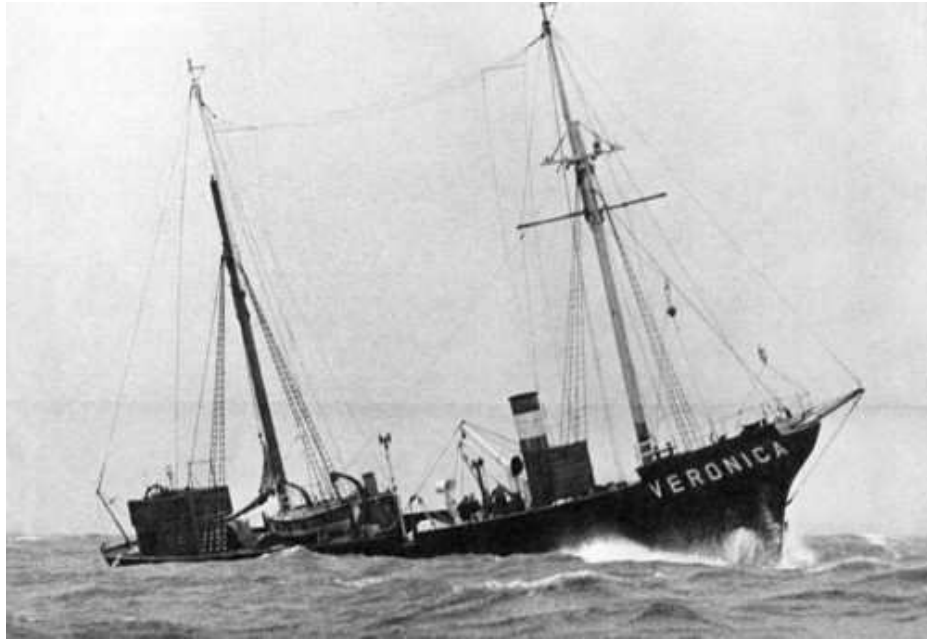
Herman Kuiphof
Archief Freewave Media Magazine

Hij paste trouwens in een mooi rijtje namen van personen, die destijds als commentator waren betrokken bij 'Sport in Beeld' een programma van de gezamenlijke omroepen: AVRO, KRO, NCRV, VARA en VPRO. Enkele jaren later was men gezamenlijk actief binnen de NTS. Het totaalprogramma werd gepresenteerd door Jan Cottaar en de regie was destijds in handen van Herman Kuiphof.

U wacht op het rijtje van commentaren? Die noteerde ik die avond wel: Barend Barendse, Ad van Emmenes, Trino Flothuis, Jan Kamlag en Co Hogendoorn. De laatste waarschijnlijk in een samenvatting of nabeschouwing van de wedstrijden in Bazel.

In de kranten werd in de maand augustus verslag gedaan van een nieuwe vinding, waardoor het mogelijk werd schepen een schoonmaakbeurt tot onder de waterlijn te geven en op te knappen. Het bedrijf N.V. Magneto-Chemie uit Schiedam was van plan het drijvende radiostation Veronica voor de Scheveningse kust dankzij de nieuwe vinding in volle zee een schoonmaakbeurt te geven: 'de beurt zal waarschijnlijk - als het weer meewerkt - volgende week plaats hebben. Aan boord van de kotter die Veronica regelmatig van proviand en programma's op de band voorziet, zullen enkele kikvorsmannen uit de Scheveningse haven vertrekken om het schip onder de waterlijn op te knappen.'

Doel van de beurt was de roestlaag, die zich in de loop der jaren op de huid van de Borkum Riff had vastgezet, te verwijderen. Normaal geschiedde dit vrijmaken van corrosie op de werf, maar aangezien het radiozendschip geen enkele haven binnen kon worden binnengesleept zonder gevaar in beslag te worden genomen, had de directie van Veronica zich gewend tot de Schiedamse ondernemer, H. B. Beer, directeur van Magnete-Chemie. De toen nieuwe vinding was al patent verleend in verschillende landen en de directeur had wel een verklaring waarom op zee gewerkt kon worden: "Gewoonlijk bestaat de bescherming tegen roest op de scheepshuid uit zinken blokken, die tegen de platen van het schip worden gelast. Deze blokken dienen te voorkomen dat roest ontstaat. De werkingssfeer van de zinkblokken bedraagt enkele meters, zodat elk schip - afhankelijk van de grootte, enkele tientallen van deze blokken nodig heeft."

Borkum Riff. Archief Freewave Media Magazine

Tot begin 1963 was het voor het aanbrengen van de blokken echter steeds noodzakelijk geweest een schip op de werf of in een dok te zetten omdat laswerk heel moeilijk onder water kon worden uitgevoerd. De heer De Beer ontdekte echter een nieuwe mogelijkheid. In de blokken bracht hij sterke magneten aan met een trekkracht van niet minder dan 1800 kilo. Daardoor hechtten de blokken zich onwrikbaar vast op de scheepshuid. Op deze manier kon een schip binnen enkele uren een anti-roestbeurt ondergaan.

De Beer destijds over het systeem: "Het systeem biedt grote voordelen voor de scheepvaart. Immers, de vinding betekent kosten- en tijdsbesparing. Normaal dient een schip voor een dergelijke behandeling ongeveer 36 uur uit het water worden gehaald, terwijl werken volgens de nieuwe methode slechts enkele uren vergt. Bovendien kan het schip gewoon in het water blijven liggen. Daarnaast biedt het systeem mogelijkheden voor de bestrijding van roest op damwanden of pijpleidingen."

De Borkum Riff was het eerste schip waarop de vinding definitief werd toegepast en zou volgens de ondernemer voor twee jaar van roest gevrijwaard zijn.

Tot zo ver deze aflevering van Muziek, Media en andere Herinneringen aan 1963, een jaar waarin we zeker nog een keer zullen terugkeren. Wil je jouw eigen herinneringen toevoegen, stuur deze dan naar HKnot@home.nl

Hans Knot 2012.